

Abstrakt

Mnoho autorů etických textů bere lidskou existenci automaticky jako „přínos“ (v dějinách filosofie např. Aristotelés). Vidí její hodnotu jako pozitivní, nehledě na to, jakou kvalitu život daného člověka má. Tento předpoklad v drtivé většině případů žádným způsobem argumentačně nepodporují. Je otázkou, zda jde o triviální tvrzení, které není potřeba podpořit argumentací. Někteří současní autoři ukazují, že toto tvrzení triviální není, popřípadě dokonce tvrdí, že žádná pozitivní hodnota lidské existence jako takové neexistuje (Benatar). Ve své práci chci hlouběji prozkoumat tuto problematiku a zabývat se tím, jaké důsledky může pro etické teorie mít, když připustíme, že lidská existence nemusí být automaticky pozitivní hodnotou. Konkrétně se chci zaměřit na Davida Benatara a Dereka Parfita. Derek Parfit ve svých textech nikde jmenovitě Benatara nezmiňuje, nicméně existují pasáže, které by bylo možné považovat za kritiku Benatara. V první fázi práce vyložím argumentaci Davida Benatara a jeho koncepci antinatalismu. V druhé části pak představím Parfitovu obhajobu vlastních dober samotné lidské existence. V závěru práce pak představím možný dialog mezi Parfitem a Benatarem.

Klíčová slova

Existence, antinatalismus, Benatar, Parfit, hodnota, benefit, újma, problém neidentity, populační etika